

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 7269/320/2011

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 25 iunie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE M.V.

Judecător A.O.

Grefier A.P.

Pe rol soluționarea apelurilor declarate de către:

• **Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș**

• **inculpatul K. L.** (fiul lui L. și R., născut la data de 23.03.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, CNP xxx),

• **inculpatul B. A.** (fiul lui A. și M., născut la data de 14.01.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, CNP xxx),

împotriva sentinței penale nr.1210 din 26 noiembrie 2013 a Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă

- pentru inculpatul B. A. apărătorul ales, avocat B. V.,
- inculpatul C. C. asistat de avocat B. V. în substituirea apărătorului din oficiu, avocat C. C.,

- inculpata F. N. asistată de apărătorul din oficiu, domnul avocat T. S.,

- pentru inculpatul H. G. apărătorul ales, avocat S. S.,
- apărătorul inculpatului S. Z., avocat H. H. în substituirea apărătorului din oficiu, avocat G. A. B.,

- apărătorul din oficiu al inculpatului K. L., avocat N. I. ,
lipsă fiind inculpații B. A., H. G., S. Z. și K. L. precum și reprezentantul persoanei vătămate B. Târgu Mureș.

Ministerul Public este reprezentat de domnul procuror Ș. V. C. din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Târgu Mureș.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul asupra cauzei, după care:

În conformitate cu dispozițiile art.105 C. proc. pen., doamna interpret de limba maghiară P. I., asigură traducerea dezbaterilor, întrucât inculpatul C. C. nu cunoaște bine limba română.

Domnul avocat H. H. depune la dosar delegație de substituie.

Domnul avocat B. V. depune la dosar o declarație din partea inculpatului B. A. care arată că nu se mai poate prezenta în instanță întrucât a obținut cetățenie irlandeză și pe o perioadă de un an de zile nu are voie să părăsească teritoriul țării, împuternicindu-l pe domnul avocat să-i reprezinte interesele. De asemenea depune copiile actelor de identitate ale inculpatului, ale soției și ale fiicei acestuia.

Instanța informează participanții la procesul penal că această cauză a fost repusă pe rol în urma publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei nr.265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, prin care articolului 5 Cod penal i s-a dat o interpretare diferită de cea adusă aceluiași text prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În temeiul art. 475 și următoarele Cod procedură penală din oficiu, instanța pune în discuția procurorului și a părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Art. 5 alin. 1 C. pen. trebuie interpretat în sensul ca legea penală mai favorabilă este aplicabilă în cazul infracțiunilor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 care nu au fost încă judecate definitiv și fata de care s-a împlinit prescripția răspunderii penale până la data de 20 mai 2014 în interpretarea data art. 5 C. pen. prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, însă față de care prescripția răspunderii penale nu este împlinită în interpretarea data aceluiași text legal prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul legalității pedepsei permite ca, în situații precum cea în speță, după revirimentul jurisprudențial din 20 mai 2014, să se aplice o condamnare în ipoteza în care la momentul dezbaterilor judiciare, răspunderea penală era prescrisă și participanții la procesul penal nu au avut nicio dispută asupra acestei chestiuni?

Instanța solicită punctele de vedere ale participanților la procesul penal atât asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de

Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, cât și asupra substanței celor două chestiuni.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, în ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție aceasta este admisibilă având în vedere că suntem în situația unei judecări în apel, deci în ultimă instanță iar problemele de drept indicate nu au fost anterior supuse discuției și soluționate.

Cât privește fondul celor două chestiuni a subliniat că pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 și care nu au fost judecate definitiv, în materia prescripției răspunderii penale, este incident art. 5 alin. 1 C. pen. și legea penală, așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție poate reprezenta și reprezintă în majoritatea cazurilor legea penală mai favorabilă în raport cu legea penală așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale.

În acest sens, interpretând autonom noțiunea de „lege” în înțelesul art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în noțiunea de lege intră și deciziile obligatorii date în interpretarea acestei legi de către instanțele naționale. În aceeași ordine de idei, deciziile de interpretare cu caracter obligatoriu nu pot fi excluse și trebuie să fie avute în vedere în analiza efectuată pentru identificarea într-o anumită cauză a legii penale mai favorabile. Așadar, din punctul său de vedere, în continuare prescripția răspunderii penale poate și trebuie să reprezinte o instituție autonomă în raport cu pedeapsa, așa încât calcularea prescripției răspunderii penale să se facă în raport cu decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la cea de-a doua chestiune invocată de instanță, reprezentantul Ministerului Public a precizat că, din punctul său de vedere, principiul legalității pedepsei nu se opune pronunțării unei condamnări în ipoteze precum cele din speță. Astfel, în măsura în care se apreciază că nu este aplicabilă decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci implicit este aplicabilă decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale și în temeiul ei termenul de prescripție a răspunderii penale trebuie să se calculeze aplicând una dintre cele două legi succesive în mod global, fie legea veche, fie legea nouă. Decizia Curții Constituționale nu impune în mod necesar pronunțarea unei condamnări, ci un alt mod de

calcul al prescripției răspunderii penale, astfel că aceasta nu încalcă principiul legalității pedepsei

Apărătorul inculpaților B. A., domnul avocat B. V., a subliniat că, într-un mod vexatoriu decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale a intervenit în acest dosar, în sensul că, raportându-se la dispozițiile deciziei nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 14 mai 2014 intervenise deja prescripția răspunderii penale și nu a mai solicitat continuarea procesului penal. În perioada 30 aprilie-20 mai 2014, toate cele 15 curți de apel din țară au pronunțat hotărâri luând în considerare decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În raport cu interpretarea dată legii penale prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale, fără îndoială că este mai favorabilă legea penală așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și principiile legalității aplicării pedepsei și predictibilității legii penale justifică aplicarea legii penale mai favorabile în cauză, în temeiul art. 5 alin. 1 C. pen. și împiedică pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpaților.

Apărătorul inculpatul H. G., domnul avocat S. S., similar domnului avocat B. V., a menționat că prescripția răspunderii penale a inculpatului pe care îl asistă s-a împlinit până la termenul de judecată din 14 mai 2014, iar în prezența celor două decizii interpretative, trebuie reținută legea penală mai favorabilă care în cauză, fără îndoială, este legea penală așa cum a fost interpretată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Apărătorul din oficiu al inculpatei F. N. -domnul avocat T. S., apărătorul din oficiu al inculpatului K. L. -domnul avocat N. I., precum și apărătorul din oficiu al inculpatului S. Z. - domnul avocat H. H. au menționat că nu poate fi ignorat principiul legalității pedepsei și că, în virtutea acestui principiu, trebuie aplicată legea penală mai favorabilă care este legea așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Inculpații C. C. și F. N. achiesează la concluziile domnilor avocați.

Instanța pune în discuția participanților la procesul penal necesitatea suspendării prezentei pricini până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea celor două chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public și domnii avocați solicită suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru deliberare, asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea celor două probleme de drept, va amâna deliberarea și pronunțarea la data de **4 iulie 2014, ora 14,00, sala 52.**

Se va emite adresă către Departamentul economico – financiar și administrativ din cadrul Curții de Apel Târgu Mureș în vederea remunerării serviciilor asigurate de către doamna interpret P. I. între orele 10,15 -11,00.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

- amână deliberarea și pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea celor două probleme de drept la data de **4 iulie 2014, ora 14,00, sala 52.**

- emite o adresă către Departamentul economico – financiar și administrativ din cadrul Curții de Apel Târgu Mureș în vederea remunerării serviciilor asigurate de către doamna interpret P. I. între orele 10.15-11,00.

Pronunțată în ședința publică din 25 iunie 2014.

Președinte,
M.V.

Grefier,
A.P.

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 7269/320/2011

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 4 iulie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE M.V.

Judecător A.O.

Grefier A.P.

Pe rol pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemelor de drept invocate din oficiu de instanță la termenul din 25 iunie 2014.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa reprezentantului Ministerului Public și a părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Se constată că mersul dezbaterilor și susținerile procurorului și ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25 iunie 2014, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre și prin care s-a dispus amânarea la data de 4 iulie 2014, orele 14,00, sala 52, a pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,

1. Obiectul cauzei

A) Prin sentința penală nr. 1210/26 noiembrie 2013, pronunțată în dosarul nr. 7269/320/2011, Judecătoria Tg.-Mureș, între altele:

-în temeiul art. 345 alin. 1 și 2 Cod Procedură Penală a condamnat-o pe inculpata F. (fostă B.) N., fiica lui Ș. și M., născută la data de 06.10.19xx, în mun. x, domiciliată în xxx, fără antecedente penale, posesoare a C.I. seria xx, nr. xxxxxx, C.N.P. xxx, la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, pentru comiterea infracțiunii de tentativă la înșelăciune, faptă prevăzută și pedepsită de art. 20 din C. pen. raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen.

-în temeiul art. 71 Cod Penal a interzis inculpatei exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b Cod Penal, cu titlu de pedeapsă accesorie.

-în baza art. 81 Cod Penal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe durata termenului de încercare de 3 ani și 6 luni calculat conform dispozițiilor art. 82 Cod penal.

-în temeiul art. 71 alin. 4 Cod Penal a constatat că pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii este suspendată și executarea pedepselor accesorii.

-în baza art. 359 Cod procedură penală a atras atenția inculpatei F. (fostă B.) N. asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal, privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

-în temeiul art. 11, pct. 2, lit. b C. pr. pen. raportat la art. 10, alin. 1, lit. g din C. pr. pen., cu aplicarea art. 121, alin. 1 din C. pen, art. 122, alin. 1, lit. d din C. pen., a dispus încetarea procesului penal, privind pe inculpata F. (fostă B.) N. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de art. 291 din C. pen., ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

-în temeiul art. 345 alin. 1 și 2 Cod Procedură Penală l-a condamnat pe inculpatul K.L., fiul lui L. și R., născut la data de 23.03.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, fără antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxxxx, C.N.P. xxx, la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune faptă prevăzută și pedepsită de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen.

-în temeiul art. 71 Cod Penal a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b Cod Penal, cu titlu de pedeapsă accesorie.

-în baza art. 81 Cod Penal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe durata termenului de încercare de 5 ani, calculat conform dispozițiilor art. 82 Cod penal.

-în temeiul art. 71 alin. 4 Cod Penal a constatat că pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii este suspendată și executarea pedepselor accesorii.

-în baza art. 359 Cod procedură penală a atras atenția inculpatului K.L. asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal, privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

-în temeiul art. 11, pct. 2, lit. b C. pr. pen. raportat la art. 10, alin. 1, lit. g din C. pr. pen., cu aplicarea art. 121, alin. 1 din C. pen, art. 122, alin. 1, lit. d din C. pen., a dispus încetarea procesului penal, privind pe inculpatul K.L. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de art. 291 din C. pen., ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

-în temeiul art. 11, pct. 2, lit. a C. pr. pen. raportat la art. 10, lit. a din C. pr. pen. l-a achitat pe inculpatul C. C., fiul lui B. și Z., născut la data de 07.03.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, fără antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxxx, C.N.P. xxx, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune faptă prevăzută și pedepsită de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen și uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de art. 291 din C. pen., întrucât faptele nu există.

-în temeiul art. 11, pct. 2, lit. a C. pr. pen. raportat la art. 10, lit. a din C. pr. pen. l-a achitat pe inculpatul S. Z. L., fiul lui L. și S., născut la data de 16.03.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, fără antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxxx, C.N.P. xxxx, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune faptă prevăzută și pedepsită de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen și uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de art. 291 din C. pen., întrucât faptele nu există.

-în temeiul art. 345 alin. 1 și 2 Cod Procedură Penală l-a condamnat pe inculpatul H. G., fiul lui G. și E., născut la data de 20.11.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, cu antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxxx, C.N.P. xxx, la pedeapsa de 3 ani închisoare,

pentru comiterea infracțiunii de instigare la înșelăciune, faptă prevăzută și pedepsită de art. 25 raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen., cu aplic. art. 41, alin. 2 din C. pen.

-în temeiul art. 85, alin. 1 din C. pen., a dispus anularea suspendării condiționate a executării pedepsei de 10 luni închisoare stabilită prin sentința penală nr. 111/29.01.2008 a Judecătoriei Tg-Mureș, definitivă prin decizia penală nr. 113/R/04.03.2009 a Curții de Apel Tg-Mureș.

-a constatat că infracțiunea dedusă judecătii în prezenta cauză e concurentă cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 111/29.01.2008 a Judecătoriei Tg-Mureș.

-în temeiul art. 36, alin. 1 C. pen., art. 33, lit. a din C. pen. și art. 34, alin. 1, lit. b din C. pen. a contopit pedepsele principale stabilite, respectiv cele de 3 ani închisoare și 10 luni închisoare și a aplicat pe cea mai grea dintre ele, cea de 3 ani închisoare.

-în temeiul art. 71 Cod Penal a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b Cod Penal, cu titlu de pedeapsă accesorie.

-în temeiul art. 86¹ C. pen. a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare menționate mai sus, pe durata unui termen de încercare de 5 ani, calculat potrivit art. 86² C. pen.

-în temeiul art. 86³ alin. 1 C. pen. pe durata termenului de încercare a dispus ca inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- ❖ să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mureș, conform programului întocmit în acest sens de serviciul menționat;

- ❖ să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

- ❖ să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

- ❖ să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

-în temeiul art. 71 alin. 5 C. pen. coroborat cu art. 86¹ C. pen. a constatat că pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii este suspendată și executarea pedepselor accesorii.

-în temeiul art. 359 C. pr. pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86⁴ C. pen., a căror nerespectare atrage revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

-în temeiul art. 88 alin. 1 Cod Penal a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii inculpatului H. G. dispusă în data de 28.08.2006.

-în temeiul art. 11, pct. 2, lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10, lit. d din C.pr.pen. l-a achitat pe inculpatul H. G., fiul lui G. și E., născut la data de 20.11.19xx, în xxx, domiciliat în xxx, cu antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxxx, C.N.P. xxxx, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, faptă prevăzută și pedepsită de art. 290 din C. pen.

-în temeiul art. 345 alin. 1 și 2 Cod Procedură Penală l-a condamnat pe inculpatul B. A., fiul lui A.și M., născut la data de 14.01.19xx, în mun. xxx, domiciliat în mun. xxx, cu antecedente penale, posesor al C.I. seria xx, nr. xxx, C.N.P. xxxx, la pedeapsa de 8 luni închisoare, pentru comiterea infracțiunii de șantaj, faptă prevăzută și pedepsită de art. 194, alin. 1 din C. pen., la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de complicitate la înșelăciune faptă prevăzută și pedepsită de art. 26 raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen.

-a constatat că cele două infracțiuni se află în concurs real, prevăzut de art. 33, lit. a din C. pen. și în baza art. 34, alin. 1 lit. b din C. pen. raportat la art. 33, lit. a din C. pen. a dispus contopirea pedepselor stabilite prin prezenta sentință și aplică pe cea mai grea dintre ele, cea de 3 ani închisoare.

-în temeiul art. 71 Cod Penal a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b Cod Penal, cu titlu de pedeapsă accesorie.

-în temeiul art. 86¹ C. pen. a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare menționate

mai sus, pe durata unui termen de încercare de 5 ani, calculat potrivit art. 86² C. pen.

În temeiul art. 86³ alin. 1 C. pen. pe durata termenului de încercare a dispus ca inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- ❖ să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mureș, conform programului întocmit în acest sens de serviciul menționat;

- ❖ să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

- ❖ să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

- ❖ să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

-În temeiul art. 71 alin. 5 C. pen. coroborat cu art. 86¹ C. pen. a constatat că pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii este suspendată și executarea pedepselor accesorii.

-În temeiul art. 359 C. pr. pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86⁴ C. pen., a căror nerespectare atrage revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

-În temeiul art. 88 alin. 1 Cod Penal a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii din data de 26.09.2006 și perioada arestului preventiv al inculpatului, respectiv 05.10.2006-02.12.2006.

-În temeiul art. 11, pct. 2, lit. b C. pr. pen. raportat la art. 10, alin. 1, lit. g din C. pr. pen., cu aplicarea art. 121, alin. 1 din C. pen, art. 122, alin. 1, lit. d din C. pen., a dispus încetarea procesului penal, privind pe inculpatul B. A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de art. 291 din C.pen., ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Pentru pronunțarea acestei hotărâri, prima instanță a reținut, în esență, că la sfârșitul anului 2005-începutul anului 2006, inculpații B. A., H. G., H. L. și S. J. au racolat mai multe persoane, mare parte dintre acestea cu domiciliul în xxx, pe care le-au convins să obțină credite de la B. Tg-Mureș și A. Tg-Mureș, pe baza unor documente false, respectiv adeverințe de salariu, fluturași de salariu, care

atestau nereal că ar fi angajați ai unor societăți comerciale, acte care au fost întocmite cu ajutorul acestora. De întocmirea fluturașilor falși s-a ocupat inculpatul P. S., așa cum rezultă din declarațiile inculpaților B. A., H. G., H. L., H. M. și S. J. Conform înțelegerilor, banii obținuți în urma acordării creditelor solicitate erau împărțiți între persoana care solicita creditul și inculpații B. A., H. G., H. L. și S. J. În concret:

a) În cursul lunii februarie 2006, inculpații H. G. și H. L. i-au propus inculpatei F. (fostă B.) N. să achiziționeze de la magazinul „A.” din mun. Tg-Mureș mai multe bunuri în rate, urmând ca aceștia să le vândă, iar o parte din suma obținută să revină și inculpatei.

În data de 01.03.2006 inculpata F. (fostă B.) N. a mers la magazinul A. din mun. Tg-Mureș, complex „F.”, intenționând să obțină un card de credit în lei, BCR MasterCard/VISA, care consta în acordarea de către Bancă a unei linii de credit în lei, pe o perioadă de 5 ani, în baza căruia putea achiziționa diverse produse. Aceasta a prezentat o adeverință de salariu și un fluturaș de salariu falsificate, care atestau în mod nereal că ar fi angajată a SC W. SRL Tg-Mureș, cu un salariu net lunar de 604 lei. Din declarația acesteia rezultă că a obținut aceste înscrisuri cu complicitatea inculpatului H. G., căruia i-a pus la dispoziție cartea sa de identitate, în baza căreia i le-a întocmit.

Aceasta a ales mai multe produse și a semnat un antecontract, iar funcționarul cu care a discutat i-a spus să mai aștepte 2 ore. Inculpata a revenit după 2 ore și i s-a solicitat și copie după cartea de muncă. Întrucât inculpații H. G. și H. L. i-au spus că „nu pot să îi facă așa ceva”, aceasta a renunțat să mai achiziționeze produsele alese și a plecat.

Prin adresa nr. 9716/09.03.2006, BCR S. J. Mureș a sesizat organele de poliție cu privire la faptul că inculpata F. (fostă B.) N. a încercat să inducă în eroare banca, prin furnizarea de date nereale, respectiv prin prezentarea unei adeverințe de salariu, despre care a presupus că este fictivă. Totodată a comunicat că banca nu a fost prejudiciată și că nu se constituie parte civilă.

Conform adresei ITM Tg-Mureș nr. 361/A/06.04.2006 inculpata F. (fostă B.) N. nu figura ca fiind angajată cu contract individual de muncă la SC W. SRL Tg-Mureș.

În cursul urmăririi penale, inculpata a recunoscut și regretat faptele comise, iar prin declarația dată a înlesnit descoperirea participanților. Nu a fost posibilă audierea sa în faza de cercetare judecătorească, în mod nemijlocit, în fața instanței de judecată, întrucât deși a fost citată cu mandat de aducere, aceasta nu a fost găsită și nu a putut fi prezentată în fața instanței, existând date că este plecată în Ungaria, fără a se putea stabili adresa la care locuiește.

b) În vara anului 2005, la propunerea inculpatului B. A., inculpatul S. J. a fost de acord să găsească persoane interesate de obținerea unor credite de la A. și B. Ulterior, la solicitarea inculpatului B. A., inculpatul S. J. a completat în fals adeverințe de salariu pentru inculpații F. I., A. M. și S.T. T., care atestau nereal că aceștia sunt angajați ai SC G. I. SRL și SC W. SRL Tg-Mureș, aspect cunoscut de acesta.

Fiind audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut fapta reținută în sarcina sa, contribuind la aflarea adevărului și la justa soluționare a cauzei. În cursul judecății, acesta a precizat că își menține declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 165574/17.08.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 25/03.01.2006 pe numele A. M., scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 32/19.12.2005 pe numele F. I. și scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 21/19.12.2005 pe numele S. T. T., aparține inculpatului S. J.

c) La sfârșitul anului 2005 și începutul anului 2006, la solicitarea inculpatului B. A., inculpata H. (fostă S.) M.. a completat în fals adeverințe de salariu pentru inculpații F. I. și Z. V., care atestau nereal că aceștia sunt angajați ai SC G. I. SRL și SC W. SRL Tg-Mureș, aspect cunoscut de aceasta.

Fiind audiată în cursul urmăririi penale, inculpată a recunoscut fapta reținută în sarcina sa. În cursul judecății, aceasta a declarat că atunci când a completat acele adeverințe nu avea

reprezentarea că face ceva ilegal, însă a precizat că avea cunoștință despre faptul că o parte din banii obținuți din acordarea creditelor erau împărțiți între inculpatul B. A., soțul său H. G. și fratele ei inculpatul S. J.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 165575/23.08.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 25/03.01.2006 pe numele A. M., scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 3/09.11.2005, pe numele F. I. și nr. 29/06.01.2006 pe numele Z. V. a fost efectuat de către inculpata S. M.

d) La începutul lunii ianuarie 2006, inculpatul H. G. i-a propus inculpatului Z. V. L. să solicite un credit de la B. Tg-Mureș, urmând ca acesta să obțină suma de 1.000 lei. Acesta a fost de acord iar în data de 09.01.2006 a încheiat contractul de credit nr. 1723120 cu B. A. T. V. Tg-Mureș, obținând un credit pentru nevoi personale în sumă de 5.600 lei pe o perioadă de 60 luni. Pentru obținerea acestui credit inculpatul Z. V. L. i-a indus în eroare pe reprezentanții băncii prin prezentarea și depunerea adeverinței de salariu nr. 29/06.01.2006 și a unui fluturaș de salariu falsificate, care atestau nereal că acesta este angajat în calitate de electrician la SC W. SRL Tg-Mureș, cu un salariu lunar net de 527 lei. De obținerea actelor false s-a ocupat inculpatul H. G., adeverința de salariu fiind completată de inculpata S. M., așa cum rezultă și din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 165575/23.08.2006.

După ce a ridicat suma de 5.600 lei, conform înțelegerii inculpatul Z. V. L. a luat suma de 1.000 lei, iar restul i-a dat inculpatului H. G.

Inculpatul Z. V. L. a fost audiat în faza actelor premergătoare, însă nu s-a prezentat la organele de urmărire penală pentru a fi audiat în calitate de învinuit. În cursul judecății acesta s-a prezentat și nu a dorit să dea o nouă declarație, precizând că își menține declarația dată la organele de poliție.

e) În cursul lunii decembrie 2005, inculpata S. T. T. a fost contactată de inculpatul H. G. care i-a propus să contracteze un credit cu B. Tg-Mureș, iar din suma obținută aceasta să ia 1.000 lei, restul revenindu-i inculpatului. Aceasta a fost de acord și i-a pus la

dispoziție inculpatului H. G. cartea sa de identitate, în baza căreia acesta i-a întocmit adeverința de salariu cu nr. 21/19.12.2005 și fluturaș de salariu false, cu complicitatea inculpatului S. J., care a completat în fals adeverința de salariu. Aceste documente atestau în mod nereal că inculpata ar fi angajată a SC W. SRL Tg-Mureș, cu un salariu net lunar de 588 lei.

La data de 20.12.2005 inculpata a încheiat cu B. Tg-Mureș contractul de credit nr. 1701124, în baza căruia banca i-a acordat un credit pentru nevoi personale în valoare de 6.500 lei, pe o perioadă de 60 de luni. Pentru obținerea acestui credit inculpata a depus adeverința de salariu și fluturașul de salariu falsificate, inducându-i astfel în eroare pe angajații băncii. Inculpata a ridicat de la bancă creditul obținut și conform înțelegerii acesteia i-a revenit suma de 1.000 lei, iar restul inculpatului H. G.

Conform adresei ITM Tg-Mureș nr. 361/A/06.04.2006 inculpata S. T. T. nu figura ca fiind angajată cu contract individual de muncă la SC W. SRL Tg-Mureș.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 165574/17.08.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu cu nr. 21/19.12.2005 aparține inculpatului S. J.

Inculpata a fost audiată în cursul efectuării actelor premergătoare, nefiind posibilă audierea în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești, întrucât deși a fost citată cu mandat de aducere, nu a fost găsită și nu a putut fi prezentată în fața instanței, existând date că este plecată în Ungaria, fără a se putea stabili adresa la care locuiește.

f) La începutul lunii decembrie 2005, inculpatul F. I. i-a propus inculpatului A. L., care îi este unchi, să obțină un credit, urmând ca o parte din suma obținută să îi revină lui, propunere cu care acesta a fost de acord.

Tot la începutul lunii decembrie 2005 cei doi inculpați s-au întâlnit cu inculpații H. G. și H. L. la barul „Z.” din cartierul Tudor Tg-Mureș, aflat în apropierea sediului BRD A. T. V. Tg-Mureș. Inculpatul A. L. i-a dat inculpatului H. G. actul său de identitate în vederea întocmirii în fals a documentelor necesare pentru obținerea creditului, respectiv adeverința de salariu și fluturaș de salariu. A doua zi

inculpatul A. L. s-a întâlnit cu inculpatul H. G. care i-a dat actele întocmite în fals, respectiv adeverința de salariu nr. 119/30.11.2005 și fluturașul de salariu. Aceste acte atestau nereal că inculpatul A. L. este angajat în calitate de electrician la SC K. M. SRL Tg-Mureș, cu un salariu lunar net de 527 lei. În baza acestor documente, inculpatul A. L. a încheiat contractul de credit nr. 1679553/06.12.2005, inducându-i astfel în eroare pe reprezentanții băncii și a obținut un credit în valoare de 5.000 lei, din care 700 lei i-a reținut el, iar restul i-a dat inculpatului H. G.

Cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale inculpatul A. L. a declarat că nu a știut că la dosarul întocmit în vederea obținerii creditului a depus și o adeverință falsificată, însă a precizat că el a depus la bancă actele pe care le-a primit de la H. G., iar adeverința în cauză a fost semnată de către acesta. Fiind audiat în cursul judecății acesta a precizat că nu dorește să facă declarații suplimentare și că își menține declarațiile date la organele de poliție.

g) La începutul lunii ianuarie 2006, inculpatul F. I. i-a propus inculpatei L. (fostă A.) M., care îi este verișoară, să obțină un credit de la bancă, propunere cu care aceasta a fost de acord. În aceeași zi inculpata a plecat de la domiciliu, respectiv din xxx, cu inculpatul F.I. în mun. Tg-Mureș. Aici s-au întâlnit cu inculpații H. G. și S. J. la barul „Z.” din cartierul Tudor. În baza datelor din actul de identitate, pe care inculpata l-a pus la dispoziție, inculpații H. G. și S. J. au întocmit în fals adeverința de salariu nr. 25/03.01.2006 și un fluturaș de salariu, pe care le-au predat inculpatei. Aceste acte atestau nereal că inculpata este angajată în calitate de vânzătoare la SC W. SRL Tg-Mureș, cu un salariu lunar net de 527 lei. Aceasta a mers la sediul BRD A. T. V. Tg-Mureș, fiind însoțită de inculpatul S. J., pentru a-i asigura traducerea, întrucât nu cunoaște foarte bine limba română și a prezentat și depus actele întocmite în fals în vederea obținerii unui credit. Astfel aceasta a indus în eroare angajații băncii, în baza actelor false depuse fiind încheiat contractul de credit pentru nevoi personale nr. 1718452/04.01.2006, prin care inculpata L. (fostă A.) M. a obținut suma de 7.100 lei. Din

această sumă inculpata a păstrat 1.000 de lei, iar restul i-a dat inculpaților S. J. și H. G.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 165574/17.08.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu pe numele inculpatei L. (fostă A.) M. aparține inculpatului S. J.

Cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale inculpata L. (fostă A.) M. a declarat că nu a știut că la dosarul întocmit în vederea obținerii creditului a depus și o adeverință falsificată, însă a precizat că ea a depus la bancă actele pe care le-a primit de la H. G. Fiind audiată în cursul judecății aceasta a precizat că nu dorește să facă declarații suplimentare și că își menține declarațiile date la organele de poliție.

h) La începutul lunii noiembrie 2005, inculpatul F. I. a fost contactat de inculpații H. G. și H. L., care i-au propus să contracteze un credit cu BRD Tg-Mureș, iar din suma obținută acestuia să îi revină 1.000 lei. Acesta a fost de acord și le-a pus la dispoziție actul său de identitate, în baza căruia inculpații H. G. și H. L. i-au întocmit adeverința de salariu nr. 3/09.11.2005 și un fluturaș de salariu false.

La data de 11.11.2005 inculpatul F. I. a mers la sediul BRD A. D. din Tg-Mureș împreună cu inculpatul H. G. și a încheiat contractul de credit nr. 1645230, prin care a obținut un credit pentru nevoi personale în sumă de 6.000 lei. La sediul băncii a venit și inculpatul B. A.. Pentru obținerea acestui credit inculpatul i-a indus în eroare pe angajații băncii depunând la dosar adeverința de salariu și fluturașul de salariu falsificate, menționate anterior, care atestau nereal că acesta este angajat în calitate de șofer la SC G. I. SRL cu un salariu lunar net de 667 lei.

După ce a ridicat suma de 6.000 lei, conform înțelegerii, inculpatul F. I. a luat suma de 1.000 lei, iar restul i-a dat inculpatului H. G..

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 165575/23.08.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu pe numele inculpatului F. I. aparține inculpatei S. M.

După contractarea acestui credit, inculpatul F. I. a determinat mai multe persoane, respectiv pe inculpații Z. V., A. L., A. M. și S. T. T. să obțină în același mod credite, respectiv prin folosirea

de adeverințe de salariu și fluturași de salariu false, punându-i în legătură cu inculpatul H. G..

i) În prima jumătate a lunii decembrie 2005 inculpatul H. G., însoțit de inculpatul S. J., au mers în xxx, la domiciliul inculpatei F. E. căreia i-a propus să încheie un contract de credit la B. Tg-Mureș, o parte din bani urmând să îi revină acesteia, iar restul inculpatului H. G.. Aceasta a fost de acord și împreună cu cei doi inculpați a mers în mun. Tg-Mureș. Aici i-a dat inculpatului H. G. actul său de identitate, iar după aprox. 2 ore acesta i l-a restituit. Totodată acesta i-a dat inculpatei adeverința de salariu nr. 19/13.12.2005 și un fluturaș de salariu, acte care atestau nereal că aceasta este angajată a SC W. SRL Tg-Mureș, cu un salariu net lunar de 527 lei. Inculpata F. E. a depus aceste documente întocmite în fals la BRD A.T. V. din mun. Tg-Mureș, în baza dosarului întocmit și aprobat fiind încheiat contractul de credit nr. 1693742/15.12.2005, prin care aceasta a obținut suma de 7.000 lei, din care a păstrat 1.000 de lei, iar restul i-a dat inculpatului H. G..

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 912152/26.09.2006, scrisul de completare al adeverinței de salariu pe numele inculpatei F. E. aparține inculpatului S. J..

Fiind audiată în cursul urmăririi penale inculpata F. E. a declarat că nu a știut ce documente i-a dat inculpatul H. G. ca să le semneze, însă a precizat că inculpatul „mi-a pus în vedere să nu uit la ce societate lucrez, anume W. SRL”. În cursul cercetării judecătorești inculpata a declarat că își menține declarațiile date în cursul urmăririi penale.

j) În prima jumătate a lunii mai 2006, inculpatul K.L. s-a întâlnit la un bar din Cornișa cu inculpatul H. G., care i-a promis că îl va angaja la o societate dacă va încheia un contract de credit la BRD. Acesta a fost de acord și i-a pus la dispoziție actul său de identitate, convenind să se întâlnească în același loc pentru a-i da actele necesare pentru obținerea creditului. După aproximativ 2 ore inculpatul H. G. i-a adus adeverința de salariu nr. 23/12.05.2006, care atesta nereal că inculpatul K.L. este angajat al SC S. SRL Tg-Mureș, în calitate de lăcătuș, cu un salariu net lunar de 755 lei. Inculpatul K.L. a prezentat și a depus această adeverință la dosarul

întocmit în vederea obținerii creditului, fiind încheiat contractul de credit nr. 1929516/15.05.2006 între inculpat și BRD A. P. M. Tg-Mureș. În baza acestui contract inculpatul a obținut un credit de nevoi personale în sumă de 7.000 lei, din care a păstrat 1.000 lei, iar restul i-a dat inculpatului H. G..

Cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale, inculpatul K.L. a declarat că nu a știut că la dosarul întocmit în vederea obținerii creditului a depus și o adeverință falsificată. Fiind audiat în cursul cercetării judecătorești acesta a precizat că i-a dat inculpatului H. G. „modele de adeverință luate de la bancă” și că acesta „a revenit cu actele completate și ștampilate”. Astfel, acesta a realizat că la dosar a depus și o adeverință de salariu falsă, în baza căreia a obținut creditul.

k) La începutul lunii iunie 2006, inculpatul S. C. s-a întâlnit la un bar din Cornișa cu inculpatul H. G., căruia i-a dat cartea sa de identitate în vederea întocmirii în fals a actelor necesare pentru obținerea unui credit de nevoi personale. Astfel, după ce inculpatul H. G. i-a dat adeverința de salariu nr. 15/06.06.2006, care atesta nereal că acesta este angajat al SC S. SRL Tg-Mureș, cu un salariu de încadrare de 453 lei, inculpatul S. C. a mers la sediul BRD A.P. M. din mun. Tg-Mureș și pe baza actelor depuse, printre care și adeverința de salariu menționată anterior, acesta a încheiat contractul de credit nr. 1975950/07.06.2006, în baza căruia i-a fost acordat un credit în sumă de 7.000 lei, pe o perioadă de 120 de luni. Din această sumă inculpatului S. C. i-a revenit 1.500 lei, iar diferența inculpatului H. G..

Fiind audiat în cursul urmăririi penale inculpatul S. C. a recunoscut săvârșirea faptelor, iar în cursul judecății a declarat că dorește să îi fie aplicate prevederile art. 320¹ din C.pr.pen., menționând că nu a achitat creditul la BRD și că din suma obținută el a folosit 1.000 lei în interes personal, restul predându-i inculpatului H. G..

l) La data de 18.05.2006 inculpata T. (nume anterior Ș.) M. D. a încheiat contractul de credit pentru nevoi personale nr. 1937313, cu BRD A. P. M. din mun. Tg-Mureș, prin care i-a fost acordată ca împrumut suma de 6.000 lei, pe o perioadă de 60 de luni. Pentru

obținerea acestui credit inculpata a indus în eroare angajații băncii depunând la dosarul întocmit în vederea acordării lui trei fluturași de salariu și adeverința de venit nr. 14/16.05.2006, documente care atestau nereal că este angajată a SC T. SRL Tg-Mureș în funcția de confecționar, cu un salariu net lunar de 566,25 lei. Aceste acte i-au fost întocmite de inculpatul H. G., cu care s-a întâlnit la un bar situat în apropiere de „C. de A.” din mun. Tg-Mureș, inculpata punându-i acestuia la dispoziție actul său de identitate.

A doua zi după ce a semnat contractul de credit, inculpata s-a prezentat la bancă pentru a ridica banii. Aceasta a fost însoțită de prietenul ei martorul T. S., la sediul băncii prezentându-se și inculpații H. G. și B. A. Din suma ridicată de 6.000 lei, inculpata a luat 1.000 lei, iar restul inculpații B. A. și H. G..

După obținerea creditului, inculpata T. (nume anterior Ș.) M. D. a fost amenințată de inculpatul B. A., amenințarea vizând exercitarea de violențe fizice în situația în care aceasta nu îi va da o parte din banii obținuți, conform înțelegerii. Această amenințare a fost de natură să îi creeze acesteia o serioasă temere, de natură a o alarma, aspecte care rezultă din declarația inculpatei care se coroborează cu declarația martorului T. S..

B) Împotriva acestei hotărâri au declarat apel inculpații K.L. și B. A., pentru motive de netemeinicie, precum și Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg.-Mureș, care a criticat-o sub aspectul legalității și al temeiniciei, în ceea ce privește situația inculpaților F. (B.) N., C. C., S. Z. L. și H. G..

C) De la momentul comiterii faptelor care formează obiectul procedurii și până la judecarea apelurilor, la data de 1 februarie 2014 au intrat în vigoare Codul penal adoptat prin legea nr. 286/2009 și Codul de procedură penală adoptat prin Legea nr. 135/2010. Această împrejurare pune două chestiuni: prima este legată de determinarea și aplicarea legii penale mai favorabile, iar a doua privește efectuarea judecății în apel și adoptarea soluțiilor de judecată potrivit noilor dispoziții procesual penale.

Cât privește prima chestiune, la data de 30 aprilie 2014, a fost publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 319/30 aprilie 2014, decizia nr. 2/14 aprilie 2014 a Înaltei Curți de Casație și

Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care, îmbrățișând sistemul determinării și aplicării legii penale mai favorabile prin raportare la instituții autonome, s-a stabilit că în aplicarea art. 5 C. pen., prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei.

Cum, potrivit art. 477 alin. 3 C. pr. Pen., dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, la termenul din 14 mai 2014, instanța de apel a pus în discuție și a dispus schimbarea încadrării juridice, după cum urmează:

- în privința inculpatei F. N. din tentativa la infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 20 din C. pen. raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art. 32 Cod penal raportat la art. 244 alin.1, 2 Cod penal și art.5 Cod penal și din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art.244 alin.1, 2 Cod penal și art. 5 Cod penal;

- în privința inculpatului C. C. din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art. 244 alin.1, 2 Cod penal și art. 5 Cod penal;

- în privința inculpatului S. Z. din infracțiunea prevăzută de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art. 244 alin.1, 2 Cod penal și art. 5 Cod penal;

- în privința inculpatului H. G. din instigare la infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 25 raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. cu aplicarea art. 41, alin. 2 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art. 47 Cod penal raportat la art. 244 alin.1, 2 Cod penal , cu reținerea art. 35 alin.1 Cod penal și art. 5 Cod penal;

- în privința inculpatului K.L. din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215, alin. 1, 2 și 3 din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art.244 alin.1, 2 Cod penal și art.5 Cod penal;

- în privința inculpatului B. A. din complicitate la infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 26 raportat la art. 215, alin. 1, 2 și 3

din C. pen. din 1969 în aceeași faptă, prevăzută de art.48 Cod penal raportat la art. 244 alin.1, 2 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal.

La același termen de judecată, au avut loc dezbaterile judiciare, procurorul și inculpații formulând concluzii de încetare a procesului penal pentru toate infracțiunile deduse judecătii, pe motivul intervenției prescripției răspunderii penale și, referitor la infracțiunea de înșelăciune, procurorul și inculpații au fost de acord că răspunderea penală era prescrisă încă din luna decembrie 2013, ca urmare a evaluării legii penale mai favorabile în sistemul instituțiilor autonome. Inculpații nu au solicitat continuarea procesului penal.

Din lipsă de timp, în baza art. 391 alin. 1 C. pr. Pen., instanța a amânat deliberarea și pronunțarea hotărârii pentru data de 29 mai 2014, ora 14,00.

În acest interval de timp, la data de 20 mai 2014, a fost publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 372/20 mai 2014, decizia Curții Constituționale nr. 265/6 mai 2014, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Potrivit art. 147 alin. 4 din Constituția României, de la data publicării în Monitorul Oficial al României a deciziilor Curții Constituționale, acestea sunt general obligatorii.

În acest context, în vederea rediscutării încadrării juridice date faptelor, cauza a fost repusă pe rol, fixându-se termen la data de 25 iunie 2014.

2. Expunerea chestiunilor de drept pentru dezlegarea cărora s-a decis sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

La termenul din 25 iunie 2014, din oficiu, instanța a pus în discuția procurorului și a părților sesizarea, în temeiul art. 475 și urm. C. pr. pen., a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Art. 5 alin. 1 C. pen. trebuie interpretat în sensul ca legea penala mai favorabila este aplicabila în cazul infracțiunilor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 care nu au fost încă judecate definitiv și fata de care s-a împlinit prescripția răspunderii penale până la data de 20 mai 2014 în interpretarea data art. 5 C. pen. prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, însă față de care prescripția răspunderii penale nu este împlinita în interpretarea data aceluiasi text legal prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale?” Altfel spus, legea penală, așa cum a fost interpretată cu caracter obligatoriu prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție poate reprezenta lege penală mai favorabila în materia prescripției răspunderii penale în raport cu legea penala așa cum a fost interpretată tot cu caracter obligatoriu prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale?

„În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul legalității pedepsei permite ca, în situații precum cea în speța, după revirimentul jurisprudențial din 20 mai 2014, să se aplice o condamnare în ipoteza în care la momentul dezbaterilor judiciare, răspunderea penală era prescrisă și participanții la procesul penal nu au avut nicio dispută asupra acestei chestiuni?”

3. Examenul de admisibilitate a sesizării

Constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru lămurirea celor două probleme de drept expuse mai sus, îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 C. pr. Pen. Astfel:

-instanța în fața căreia s-au ivit chestiunile de drept sesizate este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

-de lămurirea celor două chestiuni de drept depinde soluționarea fondului litigiului în sensul că, în funcție de răspunsul dat întrebărilor, acțiunea penală se va soluționa fie printr-o soluție de încetare a procesului penal pe motivul intervenției prescripției răspunderii penale, fie, după caz, de condamnare sau de achitare a inculpaților.

-asupra celor două chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii;

-problemele de drept nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

4. Punctele de vedere ale procurorului și ale părților asupra chestiunilor de drept sesizate

A) Reprezentantul Ministerului Public a subliniat că pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 și care nu au fost judecate definitiv, în materia prescripției răspunderii penale, este incident art. 5 alin. 1 C. pen. și legea penală, așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție poate reprezenta și reprezintă în majoritatea cazurilor lege penală mai favorabilă în raport cu legea penală așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale.

În acest sens, interpretând autonom noțiunea de „lege” în înțelesul art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în noțiunea de lege intră și deciziile obligatorii date în interpretarea acestei legi de către instanțele naționale. În aceeași ordine de idei, deciziile de interpretare cu caracter obligatoriu nu pot fi excluse și trebuie să fie avute în vedere în analiza efectuată pentru identificarea într-o anumită cauză a legii penale mai favorabile. Așadar, din punctul său de vedere, în continuare prescripția răspunderii penale poate și trebuie să reprezinte o instituție autonomă în raport cu pedeapsa, așa încât calcularea prescripției răspunderii penale să se facă în raport cu decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la cea de-a doua chestiune invocată de instanță, reprezentantul Ministerului Public a precizat că, din punctul său de vedere, principiul legalității pedepsei nu se opune pronunțării unei condamnări în ipoteze precum cele din speță. Astfel, în măsura în care se apreciază că nu este aplicabilă decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci implicit este aplicabilă decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale și în temeiul ei termenul de prescripție a răspunderii penale trebuie să se calculeze aplicând una dintre cele două legi succesive în mod global, fie legea veche, fie legea nouă. Decizia Curții Constituționale nu impune în mod necesar pronunțarea unei condamnări, ci un alt mod de calcul al

prescripției răspunderii penale, astfel că aceasta nu încalcă principiul legalității pedepsei.

B) Apărătorul inculpaților B. A. și C. C. -domnul avocat B. V. a subliniat că, într-un mod vexatoriu decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale a intervenit în acest dosar, în sensul că, raportându-se la dispozițiile deciziei nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 14 mai 2014 intervenise deja prescripția răspunderii penale și nu a mai solicitat continuarea procesului penal. În perioada 30 aprilie-20 mai 2014, toate cele 15 curți de apel din țară au pronunțat hotărâri luând în considerare decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În raport cu interpretarea dată legii penale prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale, fără îndoială că este mai favorabilă legea penală așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și principiile legalității aplicării pedepsei și predictibilității legii penale justifică aplicarea legii penale mai favorabile în cauză, în temeiul art. 5 alin. 1 C. pen. și împiedică pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpaților.

C) Apărătorul inculpatul H. G. - domnul avocat S. S. similar domnului avocat B. V., a menționat că prescripția răspunderii penale a inculpatului pe care îl asistă s-a împlinit până la termenul de judecată din 14 mai 2014, iar în prezența celor două decizii interpretative, trebuie reținută legea penală mai favorabilă care în cauză, fără îndoială, este legea penală așa cum a fost interpretată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

D) Apărătorul din oficiu al inculpatei F. N. -domnul avocat T. S., apărătorul din oficiu al inculpatului K.L.-domnul avocat N. I., precum și apărătorul din oficiu al inculpatului S. Z. -domnul avocat H.H. au menționat că nu poate fi ignorat principiul legalității pedepsei și că, în virtutea acestui principiu, trebuie aplicată legea penală mai favorabilă care este legea așa cum a fost interpretată prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunilor de drept sesizate

A) Cu privire la prima chestiune de drept, instanța de trimitere recunoaște că pentru infracțiunile săvârșite ulterior datei de

20 mai 2014, interpretarea art. 5 C. pen. dictată de Curtea Constituțională este singura aplicabilă.

În schimb, în privința infracțiunilor comise anterior publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei nr. 265/2014 a instanței de contencios constituțional, în materia prescripției răspunderii penale, există o succesiune de norme penale care cade sub incidența art. 5 alin. 1 C. pen. Mai precis, este vorba de succesiunea art. 5 C. pen., așa cum a fost interpretat cu caracter obligatoriu prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și art. 5 astfel cum a fost interpretat tot cu caracter obligatoriu prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale. În asemenea situații tranzitorii, art. 5 alin. 1 C. pen. autorizează instanța investită cu soluționarea litigiului să determine care din normele penale în interpretarea obligatorie, dar diametral opusă, primită din partea celor două instanțe, constituie legea penală mai favorabilă într-o anumită cauză.

În susținerea acestui punct de vedere, instanța de trimitere aduce următoarele argumente:

a) Potrivit art. 20 din Constituția României, „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”.

De aici decurg în esență două consecințe: în primul rând, interpretarea și aplicarea dispozițiilor privind drepturile și libertățile fundamentale recunoscute prin diverse instrumente internaționale la care România este parte, trebuie să fie în acord cu aceste instrumente. În al doilea rând, instanțele naționale se supun și aplică reglementările privind drepturile și libertățile fundamentale din instrumentele internaționale la care România este parte în maniera în care au fost interpretate de către instanțele internaționale și europene abilitate.

Noțiunea de „lege”, în sensul art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare Convenția europeană), așa cum a fost interpretat prin jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, încorporează dreptul de origine atât legislativă, cât și jurisprudențială (CEDO, *Kokkinakis c. Grecia*, hotărârea din 25 mai 1993; *S.W. și C.R. c. Regatul Unit*, hotărârea din 22 noiembrie 1995; *Cantoni c. Franța*, hotărârea din 15 noiembrie 1996; *E.K. c. Turcia*, hotărârea din 7 februarie 2002; *Pessino c. Franța*, hotărârea din 10 octombrie 2006).

În acest fel, în lumina Curții Europene, un reviriment de jurisprudență se analizează pe tărâmul art. 7 din Convenția europeană, iar acest text convențional poate fi violat nu doar prin aplicarea retroactivă a unei legi adoptate ulterior faptei, ci și printr-o interpretare posterioară defavorabilă celui în cauză pe care jurisprudența o leagă de dispoziția în vigoare la momentul faptei (CEDO, *Possino c. Franța*; *Dragatoniu și Militaru-Pidhorni c. România*, hotărârea din 24 mai 2007; *Del Río Prada c. Spania*, hotărârea din 21 octombrie 2013).

Deși art. 7 din Convenție nu garantează în principiu niciun drept la aplicarea legii penale mai favorabile în cazul succesiunii în timp a legilor penale, după o scurtă ezitare (Comisia EDH, *X c. Republica Federală Germania*, decizia din 6 martie 1978), judecătorii de la Strasbourg au admis totuși excepția *mitior lex* (CEDO, *G. c. Franța*, hotărârea din 27 septembrie 1995; *Scoppola c. Italia nr. 2*, hotărârea din 17 septembrie 2009).

Totodată, Tribunalul penal pentru fosta Iugoslavie în cauza *Dragan Nikolic* a statuat că „principiul *mitior lex* presupune că, dacă regula de drept aplicabilă infracțiunii comise de acuzat a fost revizuită, legea mai blândă este cea care se aplică. Regula de drept aplicabilă trebuie în mod necesar să aibă forță obligatorie, acesta fiind un element inherent acestui principiu.... Principiul *mitior lex* nu este aplicabil decât dacă regula de drept obligatorie pentru tribunal este înlocuită ulterior cu o alta mai favorabilă, care are de asemenea o forță obligatorie” (TPIY, *Dragan Nikolic*, hotărârea din 4

februarie 2005). Altfel spus, principiul *mitior lex* devine incident în ipoteza unei succesiuni de reguli cu caracter obligatoriu.

Este tocmai ceea ce s-a întâmplat în sistemul nostru de drept, unde în materia analizată s-au succedat două reguli de interpretare a art. 5 C. pen., ambele obligatorii pentru instanțele naționale. Rezultă așadar că excluderea principiului legii mai favorabile și impunerea retroactivă a noii interpretări ar fi fost posibilă doar dacă, la momentul apariției interpretării obligatorii impuse de Curtea Constituțională, nu ar fi existat o altă regulă de interpretare cu caracter obligatoriu. O astfel de regulă a existat însă și s-a ilustrat în decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel că decizia Curții Constituționale determină o succesiune de reglementări în timp, care intră sub incidența principiului general înscris în art. 5 alin. 1 C. pen. De altfel, din cele expuse mai sus rezultă că, în examenul incidenței art. 5 alin. 1 C. pen., ceea ce interesează nu este existența celor două decizii de interpretare, ci norma penală așa cum a fost interpretată obligatoriu de către cele două instanțe.

b) Însuși textul constituțional –art. 147 alin. 4– atribuie deciziilor Curții Constituționale efecte doar pentru viitor. În acest fel, deciziile Curții Constituționale produc consecințe *ex nunc* și nu pot șterge existența normei neconstituționale. Nefiind afectată existența normei neconstituționale pe perioada anterioară declarării neconstituționalității, ea va putea intra în structura unei succesiuni de legi în timp.

Concluzia rămâne aceeași și în situația deciziilor de interpretare date de Curtea Constituțională. Argumentul se degajă tocmai din textul art. 147 alin. 4 din Constituție care nu face nicio distincție între deciziile de declarare a neconstituționalității și deciziile interpretative, care nu afectează aplicabilitatea normei în întregul său, ci doar îi stabilesc un înțeles conform cu prevederile Constituției. În considerarea acestei norme constituționale, toate deciziile pronunțate în controlul de constituționalitate, inclusiv cele interpretative, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, ele neputând să atragă efecte *ex tunc*. De altfel, însăși Curtea Constituțională a statuat că "textul constituțional citat nu distinge

nici în funcție de tipurile de decizii pe care Curtea Constituțională le pronunță, nici în funcție de conținutul acestor decizii" (CCR, decizia nr. 206/2013, publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 350/13 iunie 2013).

În consecință, decizia Curții Constituționale, întinzându-și efectele doar pentru faptele comise ulterior publicării ei în Monitorul Oficial, poate totuși să își producă efecte și pentru trecut în materia prescripției răspunderii penale, dar numai în cazul în care, în succesiunea de legi penale, legea penală interpretată prin această decizie este mai favorabilă decât legea penală interpretată prin decizia nr. 2/2014 a instanței supreme.

B) Cu privire la a doua chestiune de drept, instanța de trimitere constată că dezlegarea acesteia este vitală pentru soluționarea pricinii doar în cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție oferă un răspuns negativ la prima întrebare. Cu toate acestea, cele două chestiuni sunt intim legate, fiindcă pun în esență aceeași problemă: întinderea noțiunii de „lege”, mai precis dacă prin lege se înțelege doar actul normativ adoptat după procedura prevăzută de Constituție și de Legea nr. 24/2000, sau conceptul de lege înglobează și interpretările obligatorii aduse legii la un moment dat de către instanțele naționale. Răspunsul nu poate să pledeze decât pentru o interpretare extensivă a noțiunii de „lege” și se regăsește de altfel în jurisprudența europeană indicată mai sus.

Separat de această problemă, a doua întrebare ridică o chestiune care ține de calitatea legii de sancționare a faptelor penale, în componenta sa de previzibilitate. Dacă, până la data de 30 aprilie 2014, nu se conturase o doctrină și o jurisprudență unitare asupra mecanismului de determinare și aplicare a legii penale mai favorabile, de la această dată Înalta Curte de Casație și Justiție a tranșat disputele doctrinare și jurisprudențiale impunând sistemul evaluării pe instituții autonome a legilor penale succedate de la momentul comiterii infracțiunii și până la judecarea definitivă a litigiului.

În ipoteze precum cea din speță, în care, în aplicarea sistemului statornicit de către Înalta Curte, prescripția răspunderii

penale era împlinită la data la care au avut loc dezbaterile judiciare, procurorul și părțile așteptau o soluție de încetare a procesului penal, aceasta fiind singura previzibilă în cauză. Faptul că în termenul de pronunțare a fost publicată decizia Curții Constituționale care răstoarnă interpretarea dată de instanța supremă schimbă fundamental și soluția care poate fi dată asupra acțiunii penale și care poate fi ori de achitare, ori de condamnare. O achitare nu ridică probleme din perspectiva legalității pedepsei, în schimb o soluție de condamnare vine în contradicție cu acest principiu și aduce atingere previzibilității legii penale.

6. Asupra suspendării judecării cauzei

Întrucât soluționarea cauzei depinde într-o manieră decisivă de dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție problemelor de drept care formează obiectul sesizării, în temeiul art. 476 alin. 2 C. pr. Pen., va suspenda cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În conformitate cu art. 475 C. pr. Pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Art. 5 alin. 1 C. pen. trebuie interpretat în sensul ca legea penală mai favorabilă este aplicabilă în cazul infracțiunilor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 care nu au fost încă judecate definitiv și fata de care s-a împlinit prescripția răspunderii penale până la data de 20 mai 2014 în interpretarea dată art. 5 C. pen. prin decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, însă față de care prescripția răspunderii penale nu este împlinită în interpretarea dată aceluiași text legal prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul legalității pedepsei permite ca, în situații precum cea în speță, după revirimentul jurisprudențial din 20 mai 2014, să se aplice o condamnare în ipoteza în care la momentul dezbaterilor judiciare, răspunderea penală era prescrisă și participanții la procesul penal nu au avut nicio dispută asupra acestei chestiuni?

În temeiul art. 476 alin. 1 C. pr. Pen., suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 iulie 2014.

Președinte,
M.V.

Judecător,
A.O.

Grefier,
A.P.

